

โนต่างแดน

“กรณีนี้ไม่ใช่สมองไหลนะคะ เราต้องให้โอกาสพวกเขา การที่เขาได้ไปเรียน 3 ปี เรามีสัญญาว่าต้องกลับมารับใช้ประเทศชาติ เพราะที่โน่นจะมีสิ่งดีๆ ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ที่พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้ และนำกลับมาทำประโยชน์เพื่อคนไทย ตัวดิฉันเอง เมื่อตัดสินใจที่จะทำงานในประเทศไทย ก็ต้องทำให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะในด้านเกษตรกรรมหรือการสอน ตั้งแต่กลับมา ดินดี 5 ไปทำงานทุกวัน กว่าจะกลับบ้านก็มีดีแล้ว คุณพ่อคุณแม่อดเป็นห่วงไม่ได้ว่า ดิฉันจะไม่ได้พักผ่อน แต่ตัวดิฉันคิดว่า มันเหมือนกับเราเก็บเกี่ยวความรู้มาเต็มที่ ก็อยากนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด และเร็วที่สุดค่ะ”

อาจารย์บีจึงสนุกและมีความสุขกับการทำงานที่เธอรัก และบอกว่า แม้ตอนเด็กจะอยากเป็นหมามาก แต่ที่เลือกด้านเภสัชศาสตร์ก็เพราะใจรักเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรักที่จะพัฒนาให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ดีๆ แก่เยาวชนและสังคมไทย

ยามว่างเธอและครอบครัวที่มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและภรรยาทำความดีอย่างมาก จึงทำบุญทำทาน และภาวนาอยู่เสมอ

“ดิฉันจะท่องคาถาชินบัญชรทุกวัน ๆ ละ 10 จบ และเลื่อมใสในสมเด็จพระพุทธชินนา พระบรมรังสี วัดอินทรวีหาร บางขุนพรหมมาก จะมีภาพของท่านติดตัวอยู่เสมอ และเชื่อว่า คนเรา

ถ้ารู้จักบุญคุณ และสำนึกในคุณของคน ก็จะมีแต่ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต” มีภรรยา 1 คน อาจารย์ถึงดูสดใสเสมอ ทั้งเก่ง ทั้งสวย ด้วยวัยเพียง 33 ปี อาจารย์บีบอกว่า แม้ทุกวันนี้ชีวิตจะยุ่งเหยิงกับงานอย่างเต็มที่ก็เข้าใจว่า เรื่องหัวใจจะปิดกัน “เพื่อนผู้ชายก็เคยคบนะคะ

แต่ละคนก็จะถูกทัศนคติต่างกันไป แต่โดยหลักที่คบหากันเน้นความสัมพันธ์ฉันเพื่อน ช่วยเหลือ เกื้อหนุนกันไป มีทั้งคนไทยและต่างประเทศ แม้ดิฉันจะชอบผู้ชายที่ใจดี มีอารมณ์ขัน ตรงไปตรงมา และรู้จักแก้ปัญหาเป็น แต่ดิฉันจะเป็นคนหัวโบราณอยู่เหมือนกันว่า เขาต้องเป็นข้างเท้าหน้า ต้องการผู้นำที่จะปกป้องดูแลดิฉันได้ค่ะ”

แต่ท้ายที่สุดจะเป็นเชื้อชาติใด อาจารย์บีตอบว่า ต้องรอดูกัน และที่สำคัญ เธอเชื่อในเรื่องบุญเพสันนิวาสอยู่ไม่น้อยเช่นเดียวกัน สมกับเป็นผู้หญิงเก่งแห่งสหัชวรรษใหม่ใหม่ละคะ ที่มีทุกธรรมชาติและสีสัน พร้อมจะก้าวไปข้างหน้า แต่ก็รักษาสิ่งดั้งเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน และเธอฝากไว้ว่า ‘ถ้ารักที่จะก้าวหน้า อย่ากลัวการเปลี่ยนแปลง และควรให้โอกาสตัวเอง’ ค่ะ

• บุติมา สุวรรณชัย

ดร.สิราภรณ์ มันทาภรณ์

‘ก้าวตามความฝัน’

ฝีมือดนตรีที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นตัวจริงเสียงจริงในสำเนียงกีตาร์ BRAZILIAN Jazz จึงเข้าใจไม่ได้ว่าดิกริปริญญาเอกของด็อกเตอร์สาวร่างแบบบางคนนี้จะเกี่ยวพันด้านดนตรี แต่เมื่อทราบประวัติว่า ดร.กะทิ ได้เคยทำงานเป็นทนายความลึกลับในธุรกิจบันเทิงของฮอลลีวูด ถึง 10 ปี ด้วยจบมาทางด้าน DOCTOR OF JURISPRUDENCE (JURIS DOCTOR) สหรัฐอเมริกา ก่อนจะกลับมาเป็นนักดนตรีอาชีพในเมืองไทย

... ถึงบางจังหวะชีวิตจะหายจากความเป็น ‘นักดนตรี’ ไปบ้าง แต่ที่สุดแล้วชีวิตเธอก็เลือกก้าวมาตามความฝันเสมอ

ดิฉันรู้ตัวตั้งแต่อายุ 12 ปีแล้วว่า ต้องเป็นมือกีตาร์ ถึงขนาดเก็บสตางค์ซื้อกีตาร์ราคา 13 ปอนด์ แพงมาก สำหรับเด็กยุคนั้น ช่วงนั้นเรียนอยู่โรงเรียนมัธยมฮิลล์ อังกฤษ เป็นยุค 60 (1965-70) ดนตรี ศิลปะ แฟชั่น เข้มข้นมาก แล้วดนตรีฝั่งอังกฤษ วงบีเทิลส์ นั่นก็คือที่สุด แล้วยังเราเป็นเด็กเติบโตที่อังกฤษ ไม่มีหรรษาที่จะไม่คลั่งบีเทิลส์ ดิฉันฟังแผ่นเสียงจนรู้กระทั่งว่า ระหว่างเพลงจะหยุดก็วินาที แล้วร้องขึ้นเพลงต่อไปพร้อมกับแผ่นได้เลย” ความฝัน ‘นักดนตรี’ ของ ดร.กะทิจริงจังตั้งแต่จุดนั้น เมื่อย้อนถามถึงการสนับสนุนของคุณพ่อคุณแม่ ซึ่งต้องเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมอนาคตลูก “โอ้ ... จนวันนี้ยังรับไม่ได้เลยคะ (เน้นเสียงพร้อมหัวเราะร่วน) คุณพ่อเป็นหมอ คุณแม่เป็นสาวสังคม ไม่ชอบนักดนตรีเลย ยิ่งคำโบราณ ‘เดินกินรำกึน’ นี่ยังตอกย้ำทัศนคติที่ฟังแล้วไม่ดี แต่ดิฉันอยากให้เกียรตินักดนตรีที่เป็น ‘ของจริง’ กันบ้างนะคะ แล้วดนตรียังช่วยให้เด็กมากมายโดยเฉพาะเด็กที่ยังค้นหาตัวเองไม่เจอ ไม่ต้องหันไปเมาทั้งยาเสพติดหรือแสดงออกผิดๆ เตะต่อยกัน เพราะถ้าเด็กเหล่านี้ไฟก็สไปที่ดนตรี กีฬา จะทำให้เขารู้สึกมี self esteem ความมีค่า มีความมั่นใจในตัวเอง เพราะจุดมุ่งหมายของการ ‘เล่น’ ดนตรีและกีฬานั้นไม่แตกต่างกันเลยคะ ... ดิฉันได้ความรู้นี้มาจากการทำงานในวงการบันเทิง และจบคืออกเตอร์ทางกฎหมายมาจากอเมริกา สองคำนี้จะอยู่คู่กันเลยคะคือ Entertainment and Sports Law

ในหัวใจดิฉันไม่เคยลืมเลยว่า ... ต้องเป็นนักดนตรี

โรงเรียนอยู่ในคันทรี่ไซด์ พอรับประทานข้าวเย็นกันเสร็จก็เป็นฟรีทไทม์ บางคนก็จะไปเล่นเทนนิส ซี่มา แต่ตัวดิฉันไม่เคยห่างจากกีตาร์เลย จนครูบ่น passion ... รักเป็นชีวิตจิตใจ คือ ดนตรี ฟีกกีตาร์มาตลอด จนอายุ 15-16 ปีก็ได้รู้จักกับเสียงกีตาร์ของศิลปินอเมริกัน เจมส์ เทย์เลอร์ แต่ยังไม่มีโอกาสได้เรียนจริงจังเพราะต้องเรียนตามคุณพ่อคุณแม่สั่ง ท่านก็ส่งเราไปเรียนด้าน INTERIOR DESIGN ที่บอสตัน อเมริกา ไม่เกี่ยวกับดนตรีเด็ดขาด นักดนตรีก็ไม่ให้คบคะ”

บทต่อไปนั้นผิดคาด เมื่อเธอคว้าเกียรตินิยมจากการเรียนคราวนี้ “ได้ทีหนึ่งของทั้งอาร์ตดีพาร์ตเมนต์ ได้ถ่ายรูปลงหนังสือพิมพ์อะไรต่างๆ มากมาย คุณพ่อคุณแม่ที่คาดหวังแต่ลูกชายคนโตจนไม่นึกว่า เราเป็นลูกสาวคนเล็กก็ทำได้ พี่ชายนิยามเลยคะ เธอทำได้อย่างไร? เพราะนึกว่าเราโง่ (หัวเราะ) ดิฉันถือเป็นของขวัญให้คุณพ่อคุณแม่คะ พอท่านเห็นเราเรียนดีก็จะส่งไปโรงเรียนมีชื่อเสียงทางด้านมันชนศิลปะต่ออีก แต่พอแล้วคะ เพราะดิฉันรู้ตัวเองว่าไม่ใช่คนสมารถหรอก แต่เป็นคนขยันมาก คำว่าขยันนี้แยกออกจากตัวไม่ได้เลย ทุกวันนี้ทำงานไม่รู้เลยว่าอะไรคือวันหยุด และเป็นคน discipline สองปีที่เรียนอินทิเรียร์ ดันจะไม่เที่ยว จะนอนหัวค่ำ และจะไม่มีแฟน (หัวเราะตบท้าย) ...ไม่ว่าดิฉันจะทำอะไรทุกอย่างต้องเต็มที่กับมันคะ

... ช่วงที่อยู่บอสตัน เราก็ได้ข่าวว่ามีโรงเรียนสอนดนตรีแจ๊สที่ทันสมัย คือเข้าไปแล้วไม่ใช่ว่าต้องเรียนดนตรีคลาสสิก ดิฉันต้องไปสมัครเข้าให้ได้ อู๊ย! บ้านแตกคะ พ่อแม่ไม่ส่ง ดิฉันก็ขู่กลับ ถ้าไม่ส่ง ลูกก็จะส่งตัวเอง เพราะจุดมุ่งของชีวิตนั้นชัดเจนมาก ถึงจะมีสิ่งที่เราต้องไปทำอย่างอื่นก่อน แต่ดิฉันไม่นับว่าเลี้ยวแต่คือความจำเป็น เมื่อต้องไปทำอย่างอื่นก็ไม่เคยลืมดนตรีและหมั่นที่จะมุ่งไปหามันทีละนิดๆ

ที่สุดคุณพ่อก็ยอมคะ ก็เมื่อลูกได้ที่จะมีการศึกษาไม่ได้เป็นนักดนตรีติดยาเสพติดอะไรนี้ ดิฉันเลยได้ออดิชั่นเข้าเรียนจนจบปริญญาตรีจาก Berklee College of Music ที่บอสตัน ทางด้านเรียบเรียงเสียงประสาน เอกกีตาร์ แจ๊ส สปีโนเบอร์กส์ อะเมซิ่งจริงๆ อยู่ในกลุ่มเพื่อนฝูงที่มีจุด

มุ่งชัดเจนว่า จะต้องไประดับโลก นึกซ้อมกีตาร์วันละ 8 ชั่วโมง ถ้าเราไม่ซ้อมก็ฟีลล์กิลต์เพราะเห็นเพื่อนซ้อมกัน หนักอยู่ตาตา นี่คือสิ่งที่ให้เราได้มากกว่าสิ่งที่เรียนจาก คลาสรูมเสียอีก เป็นสิ่งคมดนตรีที่พิเศษ แล้วเพื่อนฝูงที่นี่ เช่น John Scofield, Pat Metheny ก็เป็นนักดนตรีแจ๊สระดับโลกไปแล้ว

ทำไมจึงเลือกเรียนปริญญาเอกทางด้านกฎหมาย มีเหตุผลหลายๆ อย่าง เพราะเมื่อจบจากเบิร์กลีย์ ก็ได้กลับเมืองไทยมาทำงานดูแลการจัดคอนเสิร์ตต่างประเทศกับบริษัท โนท์สพลอต ได้ปีกว่า ก็ลาออกด้วยเหตุผลว่า ไม่ทำทนาย แล้วถามตัวเองว่า วงการบันเทิงที่ไหน ทำทนายที่สุดในโลก ก็คือฮอลลีวูด ตัดสินใจเลยล่ะ แผล็ดกระเป๋ากลับอเมริกาอีกครั้ง เราขยันและจริงจัง พระเจ้าคงดูแลกรรมมัง (ยิ้มบางๆ) ...ดิฉันจึงไหลเข้าไปทำงานอยู่ในวงการที่เข้าได้ยากมาก... เริ่มตั้งแต่ทำงานแบงก์ ต่อไปก็เข้าไปสมัครเป็นเลขาฯ แผนกบัญชีในบริษัททำหนังอินดี้ ...ไปๆ มาๆ ก็ได้เป็นผู้ช่วยทนายด้านสัญญาและลิขสิทธิ์ จึงได้ทราบ ว่าอาชีพนี้เองที่เป็นพระเจ้าของฮอลลีวูด ดิฉันจึงตัดสินใจไปเรียนปริญญาเอกด้านกฎหมาย เพราะในวงการบันเทิงไม่มีอะไรหรอกค่ะที่ไม่เกี่ยวกับสัญญา

การเรียนกฎหมายเป็นสิ่งที่โหดที่สุดในชีวิต คือ 1. คำเรียนแพ่ง 2. ครูโหดมาก ถ้าคุณไม่เข้าใจก็ไม่อธิบายหรือมีคำถามเมื่อคุณไม่เข้าใจบทเรียน ครูก็ย้อนกลับว่า **What do you think?** (หัวเราะ) ฮือ! ครูใจร้ายจริงๆ แต่นี่คือการสอนให้เราได้คิด รอบคอบที่สุด ชีวิตเราไม่มีตำ-ขาว แต่ชีวิตคือสีเทา" หลังจากเรียนจบ ก็ได้ทำงานดูแลด้านสัญญาของศิลปิน ในแผนกกฎหมาย ของบริษัทบันเทิงต่างๆ

ในฮอลลีวูด งานได้เจอะเจอแต่คนดัง ออฟฟิศอยู่ในย่าน **Sunset Boulevard, L.A.** เงินเดือนเกือบแสนเหรียญต่อปี แต่แผ่นดินไหวในปี 1994 นั่นคือสาเหตุที่ ดร.กะทิ เลือกกลับเมืองไทยอีกครั้ง "ทุกคนกลับมา นั่งถามตัวเองอีกครั้งว่า งานที่ทำอยู่ที่นี่ คุ้มไหม และทำเพื่ออะไร? เราอาจตายไปกับแผ่นดินไหววันนี้ก็ได้ ดิฉันรักดนตรีแล้วเคยได้ทำงานนี้หรือยัง? ...เออ ก็จริงนะ! หลังจากไม่ได้แตะกีตาร์มา 15 ปี ก็เริ่มเข้าเทศกาลเรียนกีตาร์กับปรมาจารย์แจ๊สคนหนึ่ง ชื่อ Joe Diorio ที่ M.I. (Musicians Institute) และกลับเมืองไทยอีกครั้งมาเล่นดนตรี จากที่ดิฉันเล่นกีตาร์มาตั้งแต่ 10 กว่าขวบ...รอมานานมาก นะกว่าจะถึงวันนี้ (หัวเราะเบาๆ) ตอนกลับมาจากอเมริกาใหม่ๆ ก็หิ้วกีตาร์ไปขอร่วมแจมวงตามโรงแรมห้าดาวกว่าเขาจะให้เล่นด้วยนี่ ยากมากนะ

แต่วันนี้งานกลับเข้ามาเยอะจนรับไม่ไหวแล้ว เพราะดิฉันมีหลักในการทำงาน สำคัญกว่าเงินทองคือ การทำงานด้วยใจรักค่ะ ไม่อย่างนั้นเราจะไปถึงจุดมุ่งหมายไม่ได้หรอก เงินนั้นเป็น by-product คือมาเอง แต่ไม่ใช่จุดมุ่ง จุดมุ่งหมายต้องคือการฝึกฝนเล่นดนตรีจากหัวใจให้ไพเราะที่สุด ต้องซึนเซียร์และให้เกียรติคนฟัง ถ้าต้องเล่นดนตรีตามตลาดว่า เล่นแค่เพลงนี้เพราะคนฟังรับได้ แค่นี้ด้วยคิดว่า เขาหูไม่ถึง ไม่เคยคิดเลย ไม่เคยเลือกเพลงง่ายๆ มาเล่นเอาใจคนฟัง เพลงที่ดิฉันเล่น ถึงเขาฟังไม่เข้าใจตอนแรก แต่ต่อไปเขาจะเข้าใจได้ค่ะว่า ดิฉันเลือกเพลงที่รักที่สุดมาให้"

ปีนี้ เธอกำลังจะ **farewell** เมืองไทยอีกครั้ง เพื่อไปเรียนกีตาร์ต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะเวทีระดับโลก **CARNEGIE HALL, NEW YORK** คือความฝันของชีวิตวันนี้ และมันกำลังรออยู่เบื้องหน้า

www.thairath.com/entertainment/44-45 นกยูง 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000